

ROMÂNIA
TRIBUNALUL ALBA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV, FISCAL ȘI DE
INSOLVENȚĂ

Dosar nr. #####

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 10 septembrie 2024

Completul compus din:

PREȘEDINTE: #####

Grefier: #####

Pe rol se află judecarea cauzei contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta ##### în contradictoriu cu pârâtele ##### și #####, având ca obiect Litigiu privind funcționarii publici ADRESA NR. BVR-DSI-21799/14.12.2023.

La primul apel nominal efectuat în ședința publică se prezintă avocat Șerdean Alexandra pentru reclamantă, lipsind pârâtele.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier după care se constată că:

La data de 17 mai 2024, pârâta ##### a depus la dosar o adresă.

Instanța acordă cuvântul cu privire la competență.

Reprezentantul convențional al reclamantei apreciază că Tribunalul Alba este competent general, material și teritorial să soluționeze cauza, având în vedere obiectul acesteia și domiciliul reclamantei.

Instanța constată că Tribunalul este competent general, material și teritorial, raportat la obiectul cauzei și la domiciliul reclamantei, în temeiul articolului 10 din Legea 554/2004.

Instanța constată că pârâta ##### a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive.

Reprezentantul convențional al reclamantei solicită respingerea excepției, având în vedere organigrama existentă la nivelul ##### și emitenții actelor pe care reclamanta înțelege să le conteste în prezenta cauză. În acest sens depune la dosar practică judiciară constând în extras de pe portal într-un alt dosar similar ca și obiect, fiind vorba despre un coleg al reclamantei, în ceea ce privește și soluția cu privire la excepția inadmisibilității invocată și în prezenta cauză. De asemenea, depune la dosar și dovada cheltuielilor de judecată.

Instanța respinge ca neîntemeiată excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei #####, având în vedere obiectul acțiunii prin care se solicită obligarea pârâtelor la plata sumelor ce fac obiect al cauzei, reclamanta desfășurându-și activitatea în cadrul #####.

Instanța pune în discuție excepția lipsei calității procesuale pasive a #####.

Reprezentantul convențional al reclamantei arată că are aceleași concluzii în ceea ce privește organigrama #####, emitenții actelor și ordonatorii de credite, având în vedere pretențiile formulate prin prezenta cauză.

Instanța respinge ca neîntemeiată excepția lipsei calității procesuale pasive a #####, dată fiind calitatea acesteia de ordonator de credite și rolul pe care îl are în organigrama sistemului de instituții.

Instanța pune în discuție excepția inadmisibilității invocată de pârâta #####.

În măsura în care instanța o va aprecia ca excepție veritabilă, reprezentantul convențional al reclamantei solicită respingerea acesteia. Arată că argumentele pe care pârâta le aduce în susținerea acestui punct de vedere, conform cărora acțiunea ar fi inadmisibilă, din punctul reclamantei de vedere sunt nefondate. Practic, reclamanta nu avea nici un interes să solicite anularea celorlalte acte emise întrucât nu se contestă nici prin prezenta acțiune cuantumul drepturilor de care reclamanta a beneficiat până în momentul de față. Ceea ce se solicită prin

acțiune și ceea ce s-a solicitat prin procedură prealabilă anterior demarării acțiunii, este ca reclamanta să beneficieze de un spor legal stabilit de către legiuitor printr-o ordonanță de urgență. Prin urmare, nu prezintă nici o relevanță și nu ar putea atrage inadmisibilitatea acestei acțiuni faptul că prin toate celelalte ordine s-au stabilit alte drepturi salariale care nu fac însă vreo trimitere și nu au legătură cu acest spor solicitat prin prezenta acțiune, astfel că nu pot atrage inadmisibilitatea acțiunii.

Instanța respinge ca neîntemeiată excepția inadmisibilității acțiunii invocată de către pârâta #####, având în vedere faptul că dispozițiile legale invocate de către această pârâtă sunt aplicabile în situația contestării unei decizii privind salarizarea, în speță se solicită obligarea pârâtelor la emiterea unei decizii corespunzătoare de salarizare și la plata sumelor.

Cu privire la aplicabilitatea la speță a dispozițiilor OUG 62/2024 și cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la dezlegarea unor chestiuni de drept, instanța pune în discuție următoarea chestiune de drept: „Dacă sporul prevăzut de articolul 22 din Legea număr 153/2017 este un element al sistemului de salarizare ce face parte din salariul brut lunar și, în caz afirmativ, dacă pentru personalul care este îndreptățit să beneficieze de sporul prevăzut la articolul 22 din Legea număr 153/2017, operează limitarea prevăzută de articolul 1 alineatul 5 din OUG 168/2022” și acordă cuvântul asupra acestei chestiuni de drept.

Reprezentantul convențional al reclamantei arată că, în ceea ce privește natura acestui spor, această chestiune ar trebui lămurită de către angajator, respectiv care este fondul din care se plătește acest spor respectiv dacă este vorba de salarii într-adevăr sporul se calculează raportat la salariu, dar asta nu înseamnă că salariul reprezintă o sumă plătită din fondul de salarii. Pentru a se clarifica în concret care este natura sporului, apreciază că ar fi utilă o adresă către #####care să comunice expres care este modalitatea contabilă în care se efectuează plata acestui spor.

Instanța lasă cauza în pronunțare cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție iar cererea în probațiune, urmează să se discute în funcție de soluția ce se va pronunța în cauză.

INSTANȚA

Pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, va amâna pronunțarea la data de 19 septembrie 2024.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de 19 septembrie 2024, pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise.

Pronunțată în ședința publică de la 10 septembrie 2024.

Președinte,
#####

Grefier,
#####

ROMÂNIA
TRIBUNALUL ALBA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV, FISCAL ȘI DE
INSOLVENȚĂ

Dosar nr. #####

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 19 septembrie 2024

Completul compus din:

PREȘEDINTE: #####

Grefier: #####

Pe rol se află pronunțarea asupra cauzei contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta ##### în contradictoriu cu pârâtele ##### și #####, având ca obiect Litigiu privind funcționarii publici ADRESA NR. BVR-DSI-21799/14.12.2023.

Se constată că mersul dezbaterilor a fost consemnat în încheierea de amânare inițială a pronunțării din data de 10 septembrie 2024 când instanța, pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 19 septembrie 2024, încheiere care face parte integrantă din prezenta încheiere de suspendare.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față;

Constată că, prin cererea înregistrată la data de 12.01.2024 pe rolul Tribunalului Alba sub nr. de dosar #####, reclamanta #####, a chemat în judecată pe pârâtele #####

Solicitând admiterea acțiunii și, în consecință:

1. anularea adresei nr. BVR-DSI-21799/14.12.2023 emisă de către Serviciul resurse umane din cadrul Direcției generale regionale a finanțelor publice Brașov, emisă ca urmare a cererii formulate de către reclamantă și înregistrată sub număr BVR DSI-21508/11.12.2023 prin care solicită acordarea sporului de 15 % din salariul de bază, în temeiul dispozițiilor art. 22 din legea 153/2017;

2. obligarea pârâtelor să emită decizia de stabilire și acordare în favoarea reclamantei a unui spor de 15% prevăzut de articolul 22 din legea 153/2017, începând cu data de 10.12.2021 și să plătească drepturile aferente acestui spor, începând cu data de 10.12.2021, sume ce urmează a fi actualizate cu indicii de inflație, precum și la plata dobânzii legale aferente calculate de la data de 10.12.2021 până la data acordării sporului;

3. cu obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

Motivarea cererii.

S-a arătat că, în fapt, reclamanta este angajată în cadrul ##### în funcția de inspector superior.

La data de 11.12.2023 a formulat o cerere către pârâta de ordin 2, înregistrată sub număr 21508/11.12.2023 prin care a solicitat acordarea unui spor de 15 % din salariul de baza, în temeiul dispozițiilor art. 22 din legea 153/2017. Potrivit dispozițiilor art. 22 din legea 153/2017:

„Art. 22. - (1) Pentru activitatea desfășurată de nevătăorii cu handicap grav și accentuat, în cadrul programului normal de lucru, se acordă un spor de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare.

(2) Celelalte categorii de persoane cu handicap grav și accentuat care vor beneficia de sporul prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Cuantumul sporurilor prevăzute la alin. (1) și (2) nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25 alin. (1) și (2)”.
Reclamanta a arătat că, potrivit dispozițiilor art. 38 alin. 3 litera j din același act normativ:

“prin excepție de la lit. a), cuantumul sporului prevăzut la art. 22 alin. (1) se acordă începând cu drepturile aferente lunii martie, fără a se depăși limita prevăzută la art. 25”.

În conformitate cu prevederile articolului unic al Hot. Guv. 751/2018:

„Persoanele care, în conformitate cu certificatul de încadrare în grad de handicap, sunt încadrate în grad de handicap grav sau accentuat, de oricare tip prevăzut de art. 86 alin. (2) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază, pentru activitatea desfășurată în cadrul programului normal de lucru, de un spor de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare, prevăzut la art. 22 din Legea - cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”

Potrivit dispozițiilor articolului 86 alin. 2 din Legea 448/2006, gradele de handicap sunt: ușor, mediu, accentuat și grav. Tipurile de handicap sunt: fizic, vizual, auditiv, surdoceitate, somatic, mintal, psihic, HIV/SIDA, asociat, boli rare.”

Potrivit certificatului de încadrare în grad de handicap nr. 2173/31.03.2023 emis pe numele reclamantei, aceasta este încadrată în grad de handicap accentuat, data dobândirii handicapului fiind 31.03.1981, iar valabilitatea acestui certificat fiind permanentă.

Astfel, coroborând toate dispozițiile legale indicate mai sus, reclamanta a considerat că se impune să beneficieze potrivit Legii 153/2017 de un spor de 15 % din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizație de încadrare.

Reclamanta a susținut că, un aspect important de remarcat și omis de către pârâte este faptul că, prevederile articolului 38 litera j din Legea 153/2017 instituie o excepție de la regula cuprinsă în articolul 38 litera a din legea 153/2017, respectiv acest spor de 15 % este obligatoriu a fi acordat în integralitatea sa începând cu luna martie 2018, chiar dacă s-ar depăși majorarea de 25 % prevăzută de dispozițiile art. 38 litera a din legea 153/2017.

Cu privire la momentul de la care s-a solicitat acordarea acestui spor, reclamanta a apreciat că potrivit dispozițiilor HG 751/2018, acest spor se acordă de la momentul emiterii certificatului de încadrare în grad de handicap, acesta fiind înscrisul oficial prevăzut de legiuitor care atestă calitatea de beneficiar al dispozițiilor art. 22 din legea 153/2017.

În cauza dedusă judecății, acesta este considerentul pentru care a solicitat plata acestui spor începând cu data de 10.12.2021.

Reclamanta a susținut că a solicitat și anularea adresei nr. 21799/14.12.2023 emisă de către ##### — Serviciul resurse umane, prin care se respinge solicitarea reclamantului de acordare a acestui spor, întrucât a apreciat că motivele invocate în susținerea acestui refuz sunt nelegale.

A apreciat că, în cauza nu sunt incidente dispozițiile Ordonanței de urgență nr. 168/2022, întrucât dispozițiile redate în cuprinsul adresei a cărei anulare o solicită vizează cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare, iar interdicția impusă de către legiuitor prin această ordonanță de urgență viza majorarea cuantumului acestora și nu acordarea sporului de 15%, care se poate acorda în virtutea dispozițiilor art. 38 cu depășirea limitei de 25 % prevăzută în scopul aplicării etapizate a actului normativ în discuție.

Având în vedere aceste aspecte, reclamanta a solicitat admiterea acțiunii, cu obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

În probațiune, reclamanta a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

În drept, a invocat dispozițiile Legii 554/2004, 153/2017, H.G. 751/2018, Legea 448/2006.

Prin întâmpinarea depusă la data de 16.02.2024, pârâta ##### a invocat lipsa calității procesuale pasive.

A învederat că-și întemeiază excepția pe dispozițiile OUG nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității #####, conform cărora ##### este o structură în cadrul ##### (instituție regională), structură fără personalitate juridică și care nu are competențe în luarea deciziilor privind personalul angajat. Prin urmare, emiterea unei decizii, astfel cum solicită reclamanta, excedă atribuțiilor și competențelor legale ale #####.

A susținut că în același sens se dispune și prin H.G. nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea ##### (art.13 și urm.)

În concluzie, având în vedere aspectele de fapt și de drept mai sus arătate, pârâta a solicitat admiterea excepției invocate și respingerea acțiunii promovată de reclamantă împotriva acesteia.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 223 din Legea nr. 134/2010 privind Cod de procedură civilă, a solicitat judecarea cauzei și lipsă.

La data de 05.03.2024 a depus întâmpinare și pârâta #####, prin care, pe cale de excepție:

1. a invocat excepția inadmisibilității petitelor din acțiune, prin care se solicita anularea adresei de răspuns nr. BVR_DSI 21799/14.12.2023 emisa de Serviciul Resurse Umane și obligarea pârâtei #####, la emiterea unui nou act administrativ unilateral, respectiv a unei decizii de stabilire și acordare în favoarea acestuia a unui spor de 15% prevăzut de art. 22 din acest act normativ, începând cu data de 15.03.2022.

Pârâta ##### a menționat că reclamanta ##### are calitatea de funcționar public în cadrul #####, fiind încadrată în funcția de inspector superior la Serviciul Registru contribuabili declarații fiscale și bilanțuri persoane juridice din cadrul #####.

Încadrarea și salarizarea acesteia în perioada de referință, s-a realizat de către pârâta ##### prin emiterea deciziilor de încadrare și salarizare nr. 135/2020, 204/2022; 1071/2022; 190/2023 și 3358/2023, acte administrative unilaterale cu caracter individual, comunicate reclamantei și necontestate în condițiile legii.

A învederat că, prevederile din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, constituie cadrul general în materia funcției publice și a funcționarilor publici. Funcționarul public este persoana numită, în condițiile legii, într-o funcție publică (art. 371 alin. 1 din Codul administrativ), iar raporturile de serviciu se nasc și se exercită pe baza actului administrativ emis în condițiile legii (art. 374 din Codul administrativ).

Potrivit art. 37 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, contestația poate fi depusă în termen de 20 de zile calendaristice de la data comunicării actului administrativ de stabilire a drepturilor salariale, la sediul ordonatorului de credite, iar împotriva modului de soluționare a contestației persoana nemulțumită se poate adresa instanței de contencios administrativ sau, după caz, instanței judecătorești competente potrivit legii, în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării soluționării contestației. Instanța se pronunță de urgență și cu precădere.

Astfel, pârâta ##### a precizat că, pasivitatea reclamantei de a nu contesta în condițiile legii respectivele decizii, nu poate fi „compensată” de către instanța de judecată, prin investirea cu soluționarea acestor petite din acțiune.

S-a arătat că, în acest sens sunt și prevederile din Regulamentul intern al DGRFP Brașov aparat propriu și structuri subordonate, aprobat prin decizia ##### nr. 371/15.04.2021 și asumat de reclamant prin semnătură de luare la cunoștință, potrivit căroră:

„Art. 58. (1) Personalul ##### este obligat să respecte ordinea și disciplina la locul de muncă, să îndeplinească toate sarcinile de serviciu ce îi revin, cu respectarea Constituției și leilor care stau la baza organizării și funcționării instituției, potrivit:

a) raportului de serviciu sau contractului individual de muncă;

b) Regulamentului de Organizare și Funcționare al #####, aprobat prin ordin al Președintelui #####;

c) Regulamentului Intern;

(2) Personalul din cadrul ##### are următoarele obligații principale:

k) de a informa autoritatea sau instituția publică, în mod corect și complet, în scris, cu privire la situațiile de fapt și de drept care privesc persoana sa și care sunt generatoare de acte administrative în condițiile expres prevăzute de lege.”

Conform art. 1 pct. 1 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, orice persoană care se considera vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului.

recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.

Pârâta ##### a învederat că, potrivit art. 2 alin. 1 lit. i) din legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, refuzul nejustificat de a soluționa o cerere, reprezintă: „exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane; este asimilată refuzului nejustificat și nepunerea în executare o actului administrativ emis ca urmare o soluționării favorabile o cererii sau, după caz, a plângerii prealabile”.

Rezultă că adresa de răspuns nr. BVR_DSt 21799/14.12.2023 emisă de pârâta ##### nu reprezintă un act administrativ unilateral pentru a fi supus controlului de legalitate în sensul prevederilor din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, indicată ca temei de drept al acțiunii.

A considerat că, refuzul nejustificat de a soluționa o cerere nu trebuie confundat cu un răspuns nefavorabil al autorităților publice, răspunsul nefavorabil implicând în sine acceptarea de către autoritatea publică a soluționării cererii, însă soluționarea cererii nu va fi conformă așteptărilor reclamantei.

De asemenea, a arătat că nu poate fi considerat drept refuz nejustificat de soluționare a unei cereri adresa/actul prin care autoritatea publică indică reclamantei faptul că, documentația depusă este incompletă, solicitând completarea acesteia.

Totodată, nu poate fi considerat un refuz nejustificat, nici refuzul autorității publice de emitere a unui act administrativ unei persoane care nu îndeplinește condițiile necesare, respectiv nu-și dovedește în termenele și condițiile legii, cererea formulată.

Or, actele administrative de încadrare și salarizare emise de pârâta ##### pentru reclamantă erau susceptibile controlului judecătoresc, doar în condițiile și termenele prevăzute de normele legale speciale incidente, aplicabile funcționarului public. Acordarea acestor drepturi salariale retroactiv, prin obligarea pârâtei la emiterea unui act administrativ în acest sens, nu poate fi dispusă de instanța de judecată decât în afara cadrului legal, întrucât în lipsa unui demers legitim de a cenzura respectivele decizii de încadrare și salarizare, pretențiile pecuniare ale reclamantei sunt imposibil de valorificat, cu atât mai puțin retroactiv.

Față de toate aceste considerente de fapt și de drept, pârâta ##### a solicitat instanței de judecată să admită excepția inadmisibilității și să respingă ca fiind inadmisibile petitelile din acțiune prin care se solicită de către reclamantă în temeiul Legii nr. 153/2017, anularea adresei de răspuns nr. BVR DSI 21799/14.12.2023 emisă de Serviciul Resurse Umane și obligarea pârâtei ##### la emiterea unui nou act administrativ unilateral, respectiv a unei decizii de stabilire și acordare în favoarea acesteia a unui spor de 15% prevăzut de art. 22 din acest act normativ, începând cu data de 10.12.2021.

În subsidiar, în măsura în care instanța de judecată va califica excepția inadmisibilității ca fiind una de fond, pârâta ##### a solicitat respingerea petitelor mai sus menționate, ca fiind nefondate.

2. Pe fondul cauzei:

Pârâta ##### a arătat că, în fapt, reclamanta are calitatea de funcționar public în cadrul #####, fiind încadrată în funcția publică de inspector superior la Serviciul Registru contribuabili declarații fiscale și bilanțuri persoane juridice.

Încadrarea și salarizarea reclamantei începând cu data de 10.12.2021 s-a realizat de către pârâta ##### prin emiterea deciziilor de încadrare și salarizare nr. 135/2020, 204/2022; 1071/2022; 190/2023 și 3358/2023, acte administrative unilaterale cu caracter individual, comunicate reclamantei, asumate prin semnătură și necontestate în condițiile legii.

Astfel cum se menționează și prin cererea de chemare în judecată, la data de 11 decembrie 2023, a fost înregistrată de către reclamantă la sediul ##### sub nr. BVR_DGR 16451/11.12.2023, o cerere prin care se solicita pârâtei ##### acordarea sporului de 15% din salariul de baza, la care a anexat în copie, certificatul de încadrare în grad de handicap nr. 2173/31.03.2023. Nu au fost depuse alte înscrisuri în susținere.

Față de pretențiile formulate de reclamanta în cuprinsul acestei adrese/cereri, instituția pârâtă a emis adresa de răspuns nr. BVR_DSI 21802/14.12.2023, prin care s-au arătat motivele pentru care pretențiile pecuniare solicitate cu titlu de "spor" sunt imposibil de valorificat potrivit legislației incidente în vigoare, cu atât mai puțin retroactiv.

Astfel, în ce privește salarizarea funcționarului public reclamant, cu privire la sporuri, se rețin ca fiind incidente dispozițiile din:

- începând cu 01.01.2021, cuantumul brut al salariilor de bază ale funcționarilor publici/personalului contractual din cadrul ##### și unități subordonate a fost menținut la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2020, conform prevederilor art. I alin. (3) din O.U.G. nr. 226/2020 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, potrivit cărora:

- „[...] (3) în anul 2021, începând cu luna ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2020, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

- începând cu 01.01.2022, cuantumul brut al salariilor de bază ale funcționarilor publici/personalului contractual din cadrul ##### și unități subordonate a fost menținut la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2021, conform prevederilor art. I alin. (5) din O.U.G. nr. 130/17.12.2021 privind unele măsuri fiscal - bugetare, prorogarea unor termene precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, potrivit cărora:

- (5) în anul 2022, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2021, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții:

- începând cu 01.01.2023, cuantumul brut al salariilor de bază ale funcționarilor publici/personalului contractual din cadrul ##### și unități subordonate a fost menținut la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2022, conform prevederilor art. I alin. (5) din Ordonanța de Urgență nr. 168 din 8 decembrie 2022, privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, potrivit cărora:

- “(5) în anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2022, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

- în conformitate cu prevederile art. II din O.U.G. nr. 115 / 2023, privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene:

- „Începând cu data de 1 ianuarie 2024, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

- potrivit art. 22 din Legea 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice:

- „(1) Pentru activitatea desfășurată de nevăzătorii cu handicap grav și accentuat, în cadrul programului normal de lucru, se acordă un spor de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare.

(2) Celelalte categorii de persoane cu handicap grav și accentuat care vor beneficia de sporul prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului."

- potrivit articolului unic din H. G. nr. 751/2018 din 20 septembrie 2018 pentru stabilirea categoriilor de persoane cu handicap care beneficiază de un spor de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare, emisă în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 22 alin. (2) din Legea- cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare:

„Persoanele care, în conformitate cu certificatul de încadrare în grad de handicap, sunt încadrate în grad de handicap grav sau accentuat, de oricare tip prevăzut de art. 86 alin. (2) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază, pentru activitatea desfășurată în cadrul programului normal de lucru, de un spor de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare, prevăzut la art. 22 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare."

- conform art. 86 din Legea nr. 448/2006 din 6 decembrie 2006 *** republicată privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap:

„(1) Gradele de handicap sunt: ușor, mediu, accentuat și grav.

(2) Tipurile de handicap sunt: fizic, vizual, auditiv, surdocecitate, somatic, mintal, psihic, HIV/SIDA, asociat, boli rare."

Pârâta ##### a menționat că, analizând incidența prevederilor legale mai sus menționate și înscrisurile depuse în probațiune, rezultă fără putință de tăgadă, limitarea succesivă de către legiuitor a cuantumului „sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, fiind menținut începând cu luna ianuarie, cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie a anului anterior, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții."

Totodată, a menționat faptul că reclamanta nu a prezentat instituției începând cu data de 10.12.2021, nicio cerere și niciun certificat de încadrare în grad de handicap, iar din cuprinsul celui anexat cererii înregistrate la sediul ##### sub nr. BVR_DGR 16450/11.12.2023, nu rezultă în mod expres încadrarea sa în grad de handicap „nevăzător” sau încadrarea gradului de handicap accentuat, în vreunul dintre tipurile de handicap menționate la art. 86 alin. 2 din Legea nr. 448/2006*** republicată, privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap.

A arătat pârâta că, în cuprinsul certificatului depus de reclamanta, se menționează ca acesta a fost emis în vederea aplicării prevederilor art. 58 din Legea nr. 263/16.12.2010 privind sistemul unitar de pensii publice, potrivit căroră: „Persoanele care au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare și a stagiilor complete de cotizare prevăzute în anexa nr. 5”.

Totodată, a solicitat a se constata că nu există motive de nulitate ale adresei de răspuns criticată de reclamantă și totodată, că deciziile de încadrare și salarizare emise de pârâta ##### pentru funcționarul public reclamant, îndeplinesc indubitabil toate condițiile atât în ceea ce privește forma, cât și fondul acestora.

Pentru toate aceste considerente de fapt și de drept, pârâta ##### a solicitat instanței de judecată să respingă cererea de chemare în judecată, ca fiind inadmisibilă și neîntemeiată.

3. În ceea ce privește cererea reclamantului de obligare a D##### la plata indicelui de inflație și dobânzii legale aferente sumelor pretins datorate începând cu 15.03.2022, s-au arătat următoarele:

Fără dispoziții legale de stabilire și acordare a sumelor solicitate de reclamant cu titlu de spor aferent drepturilor salariale, instanța de judecată nu se poate substitui legiuitorului și nu poate dispune plata către reclamant a unor eventuale sume, actualizate cu rata inflației și dobânda legală aferentă. Pârâta ##### nu poate să înscrie în bugetul propriu nicio plată fără bază legală pentru respectiva cheltuială. Neaplicarea indicelui de inflație se datorează și faptului că, în conformitate

cu dispozițiile art. 14 alin. 2 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, "nici o cheltuială nu poate fi înscrisă în buget și nici angajată și efectuată din acesta, dacă nu există bază legală pentru respectiva cheltuială."

Totodată, a învederat că, în conformitate cu prevederile art. 29 alin. 3 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, "cheltuielile prevăzute în capitole și articole au destinația precisă și limitată", iar potrivit art. 47, "creditele bugetare aprobate la un capitol nu pot fi utilizate pentru finanțarea altui capitol".

Prin urmare, a menționat că, din dispozițiile legale precizate anterior, reiese că angajarea cheltuielilor din bugetul de stat se poate face numai în limita creditelor bugetare anuale aprobate, întrucât este o instituție bugetară, fondurile salariate sunt stabilite de legiuitor prin însăși legea bugetului de stat.

Din aceste motive, pârâta ##### a apreciat că o eventuală obligare la actualizarea sumelor solicitate cu indicele de inflație și dobânda legală ar reprezenta stabilirea în sarcina instituției pârâte, a unei sarcini imposibil de realizat, în lipsa unei prevederi legale care să reglementeze această materie.

Prin urmare, a apreciat că petitul privind actualizarea cu indicele de inflație și plată dobânzii legale este nefondat, actualizarea drepturilor bănești pretinse, reprezentând o îmbogățire fără just temei a reclamantei, în calitate de funcționar public, angajat al pârâtei #####.

4. Referitor la cheltuielile de judecată solicitate de către reclamantă, pârâta ##### a solicitat respingerea acestui petit din cererea de chemare în judecată, în principal, raportat la faptul că a făcut dovada netemeinicii acțiunii promovate.

În subsidiar, a solicitat instanței de recurs să facă aplicabilitatea prevederilor art. 451 alin. 2 din Codul de procedură civilă, în sensul diminuării onorariilor solicitate de reclamantă, raportat la complexitatea redusă a cauzei și la activitatea efectivă depusă în acest dosar de reprezentantul convențional. S-a apreciat că pârâta ##### nu a dat dovada nici de rea credință și nici de un comportament neglijent, care să determine instanța să oblige instituția la plata cheltuielilor de judecată.

Astfel, fundamentul juridic al acordării cheltuielilor de judecată este reprezentat de culpa procesuală a părții "care cade în pretenții". Culpă procesuală este cea care trebuie să fundamenteze fiecare sumă la care va fi obligată partea care a căzut în pretenții cu titlu de cheltuieli de judecată, dovedită întocmai cu documente justificative depuse la dosarul de instanța până la sfârșitul dezbaterilor pe fond.

Pentru considerentele mai sus arătate, s-a solicitat admiterea cu prioritate a excepției inadmisibilității pentru petitele menționate la pct. 1 și pe fondul cauzei, respingerea în totalitate a acțiunii, ca fiind inadmisibilă și neîntemeiată.

În drept, Pârâta ##### a invocat disp. art. 205, s.a. din Codul de procedură civilă, Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, precum și toate celelalte acte normative menționate în cuprinsul întâmpinării.

În probațiune s-a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

În temeiul art. 223 alin. 3 din Codul de procedură civilă, a solicitat judecarea prezentei cauze și în lipsă.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, constată următoarele:

1. Cu privire la admisibilitatea sesizării

Tribunalul reține că potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, *Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va*

solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la *necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice -, care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu împiețeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar.*

În aceste condiții, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, Tribunalul apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 diferă condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept față de art. 519 C.pr.civ.

Astfel, Tribunalul apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului, *completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Tribunalul consideră că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 C.pr.civ., întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analiza chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

Totodată, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunea de drept care face obiectul prezentei cauze.

2. Expunerea succintă a procesului

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Alba reclamanta ##### a solicitat anularea adresei BVR-DSI-21799/14.12.2023 emisă de către Serviciul resurse umane din cadrul #####, emisă ca urmare a cererii formulate de către reclamantă și înregistrată sub număr BVR

DSI-21508/11.12.2023 prin care solicită acordarea sporului de 15 % din salariul de bază, în temeiul dispozițiilor art. 22 din legea 153/2017 și obligarea părților să emită decizia de stabilire și acordare în favoarea reclamantei a unui spor de 15% prevăzut de articolul 22 din legea 153/2017, începând cu data de 10.12.2021 și să plătească drepturile aferente acestui spor, începând cu data de 10.12.2021, sume ce urmează a fi actualizate cu indicii de inflație, precum și la plata dobânzii legale aferente calculate de la data de 10.12.2021 până la data acordării sporului.

În motivarea cererii, s-a arătat că reclamanta este angajată în cadrul ##### în funcția de inspector superior iar la data de 11.12.2023 a formulat o cerere către pârâta de ordin 2, înregistrată sub număr 21508/11.12.2023 prin care a solicitat acordarea unui spor de 15 % din salariul de baza, în temeiul dispozițiilor art. 22 din legea 153/2017.

Potrivit certificatului de încadrare în grad de handicap nr. 2173/31.03.2023 emis pe numele reclamantei, aceasta este încadrată în grad de handicap accentuat, data dobândirii handicapului fiind 31.03.1981, iar valabilitatea acestui certificat fiind permanentă.

Astfel, coroborând toate dispozițiile legale indicate mai sus, reclamanta a considerat că se impune să beneficieze potrivit Legii 153/2017 de un spor de 15 % din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizație de încadrare.

Potrivit dispozițiilor art. 22 din legea 153/2017:

„Art. 22. - (1) Pentru activitatea desfășurată de nevătăorii cu handicap grav și accentuat, în cadrul programului normal de lucru, se acordă un spor de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare.

(2) Celelalte categorii de persoane cu handicap grav și accentuat care vor beneficia de sporul prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Cuantumul sporurilor prevăzute la alin. (1) și (2) nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25 alin. (1) și (2)”.

Reclamanta a arătat că, potrivit dispozițiilor art. 38 alin. 3 litera j din același act normativ: “prin excepție de la lit. a), cuantumul sporului prevăzut la art. 22 alin. (1) se acordă începând cu drepturile aferente lunii martie, fără a se depăși limita prevăzută la art. 25”.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile Legii 554/2004, 153/2017, H.G. 751/2018, Legea 448/2006.

Prin întâmpinarea formulată la data de 05.09.2023, pârâta ##### a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive.

Pârâta ##### a invocat excepție de inadmisibilitate iar pe fondul cauzei a menționat că, analizând incidența prevederilor legale menționate și înscrisurile depuse în probațiune, rezultă fără putință de tăgadă, limitarea succesivă de către legiuitor a cuantumului „sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, fiind menținut începând cu luna ianuarie, cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie a anului anterior, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Pârâta ##### a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive.

3. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Tribunalul constată că părțile nu au expus un punct de vedere cu privire la sesizare, chiar dacă instanța a amânat pronunțarea în acest sens.

4. Norme de drept a căror interpretare se solicită și dispoziții relevante în speță:

- Lege-cadru nr. 153 din 28 iunie 2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice:

Art. 22. - (1) Pentru activitatea desfășurată de nevătăorii cu handicap grav și accentuat, în cadrul programului normal de lucru, se acordă un spor de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare.

(2) Celelalte categorii de persoane cu handicap grav și accentuat care vor beneficia de sporul prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Cuantumul sporurilor prevăzute la alin. (1) și (2) nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25 alin. (1) și (2).

art. 38 alin. 3 litera j din același act normativ: "prin excepție de la lit. a), cuantumul sporului prevăzut la art. 22 alin. (1) se acordă începând cu drepturile aferente lunii martie, fără a se depăși limita prevăzută la art. 25".

Art. I alin. (3) din **O.U.G. nr. 226/2020 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene**, potrivit căroră:

„[...] (3) în anul 2021, începând cu luna ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2020, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Art. I alin. (5) din O.U.G. nr.130/17.12.2021 privind unele măsuri fiscale - bugetare, prorogarea unor termene precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, potrivit căroră:

(5) în anul 2022, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2021, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

Art. I alin. (5) din Ordonanța de Urgență nr. 168 din 8 decembrie 2022, privind unele măsuri fiscale-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, potrivit căroră:

"(5) în anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2022, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții."

Art. II din O.U.G. nr. 115 / 2023, privind unele măsuri fiscale-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene:

„începând cu data de 1 ianuarie 2024, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții."

5.Punctul de vedere al completului de judecată:

Tribunalul apreciază că interpretarea tuturor acestor dispoziții conduce spre concluzia potrivit căreia la analiza condițiilor de acordare a sporului acordat persoanelor nevătătoare cu handicap grav sau accentuat ce desfășoară o activitate, prevăzut la art. 22 din Legea-Cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice trebuie să se țină cont de toate dispozițiile ordonanțelor de urgență prin care s-au stabilit măsuri fiscale-bugetare sau care au modificat și completat Legea-Cadru nr. 153/2017, intervenite până în prezent, dată fiind rațiunea care a stat la baza adoptării acestora.

Față de toate cele reținute, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, Tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă sporul prevăzut de art 22 din Legea nr 153/2017 este un element al sistemului de salarizare ce face parte din salariul brut lunar și, în caz afirmativ, dacă pentru personalul care

este îndreptăţit să beneficieze de sporul prevăzut la art 22 din Legea nr 153/2017, operează limitarea prevăzută de art I alin 5 din OUG 168/2022”.

În temeiul art. 2 alin. 3 şi art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.pr.civ., instanţa va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluţionarea de către Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În baza art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, dispune sesizarea Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie în vederea pronunţării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă sporul prevăzut de art 22 din Legea nr 153/2017 este un element al sistemului de salarizare ce face parte din salariul brut lunar şi, în caz afirmativ, dacă pentru personalul care este îndreptăţit să beneficieze de sporul prevăzut la art 22 din Legea nr 153/2017, operează limitarea prevăzută de art I alin 5 din OUG 168/2022”.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie în vederea soluţionării sesizării.

Dispune aducerea la cunoştinţă a prezentei încheieri conducerii Secţiei II Civile, de contencios administrativ, fiscal şi de insolvenţă din cadrul Tribunalului Alba şi transmiterea, prin poştă electronică, către toate instanţele judecătoreşti competente să soluţioneze procese în aceeaşi materie, în primă instanţă şi în cale de atac.

În temeiul art. 2 alin. 3 şi art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă, suspendă judecarea prezentei cauze până la soluţionarea de către Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunţată prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor, prin mijlocirea grefei instanţei, astăzi, 19 septembrie 2024.

Preşedinte,

#####

Grefier,

#####

Redactat ###/Tehnoredactat ####

6 exemplare/22 octombrie 2024